

عنوان مقاله:

مطالعه ارتباط بین ابعاد شخصیت فردی با رضایت شغلی کارکنان مترو تهران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم انسانی، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

امیرحسین بنار - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

حمید محمدی فرود - عضو هیأت علمی دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

خدیجه موسوی آذر - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

خلاصه مقاله:

هدف از این مطالعه، آزمون فرضیه وجود ارتباط بین ابعاد شخصیت فردی و رضایت شغلی در بینکارکنان شاغل در متروی شهر تهران بود. بدین منظور از بین کارکنان چهار ایستگاه میدان انقلاب، آزادی، دانشگاه شریف، و شمیران به عنوان جامعه آماری، با استفاده از فرمول کوکران، تعداد 250 نفر بهعنوان جامعه نمونه انتخاب و به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. روش تحقیق مورد استفاده در این مطالعه از نوع توصیفی-همبستگی بوده و از نظر هدف، از نوع مطالعات کاربردی است. ابزارپژوهش شامل دو پرسشنامه استاندارد مقیاس ابعاد شخصیتی نئو و رضایت شغلی هرزبرگ بود که از طریق آنها داده ها جمع آوری گردید. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار IBMSPSS22 انجام شد. نتایج نشان داد که فرضیه مورد مطالعه مورد تایید است؛ به طوریکه رابطه معن اداری بین اکثر ابعادشخصیت با میزان رضایت شغلی وجود دارد. طبق نتایج بدست آمده، افراد دارای شخصیت سازگار، باوجدان کاری بالا و باز نسبت به پذیرش تجربیات از شغل خود رضایت بیشتری دارند و به عبارتی اینابعاد با افزایش رضایت شغلی ارتباط مستقیم دارد اما شخصیت روانرنجورخویی دارای رابطه معکوس باافزایش رضایت شغلی بوده و افراد روانرنجورخو دارای رضایت شغلی کمتری بودند. نتایج تحلیل رگرسیوننیز نشان داد که 21 درصد از واریانس رضایت شغلی توسط ابعاد شخصیت فردی تبیین می شود. بعدروان رنجورخویی شخصیت با مقدار بتای (0/740) مهم ترین بعد پیش بینی کننده رضایت شغلی کارکنان مترو تهران بود بطوریکه هر یک واحد افزایش در بعد روان رنجورخویی کارکنان مترو تهران، باعث کاهش 0/921 واحدی رضایت شغلی آنها می شود.

کلمات کلیدی:

ابعاد شخصیت، رضایت شغلی، رضایت کارکنان، ایستگاه مترو، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/436411>

